Anul LXVI. Sibiu, Duminecă 11/24 Noemvrie 1918 Nr. 125.

Telegraful Roman

Abonamentul:
Pe un an 32 coroane.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială
Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Însemnări

Într'o lume mai bună

S'a prăbușit o clădire.

Temeliile sale fuseseră șubrede. Zidurile ei, pe lângă toate reparările și cârpocelile vremii, le năpădise mucegaiul nedreptăților și al cruzimilor. Stăteau însă în picioare vechile ziduri, și adăposteau pe stăpânii încrezuți, înconjurați de lingușitorii lor, ca împreună să apese și să stoarcă pe cei osândiți la soartea de slugi și de robi.

Și eată, într'una din zile, aprigul cutremur a zguduit pământul ca nici odată.

S'au mișcat atunci din loc alcătuieli solide, și din înălțimi amețitoare s'au rostogolit pleavă la pământ. S'a prăbușit, firește, mai ales clădirea cea șubredă a micilor tirani...

*

Este vorba acum de a înălța ceva nou, într'o lume mai bună ca cea de ieri. Foștii stăpâni stăruesc zilnic, să reclădească numai pe aceleași temelii, cu aceleași ziduri joase și strâmte; — de dragul «democrației» îngăduesc pe ici, pe colo câte o ferestruță mai mult, (de sigur, ca la nevoe s'o poată în grabă astupă).

Pe aceste ferestruțe foștii robi și sługi, purtându-se «bine», vor putea respiră și dânșii aerul «libertății», cel puțin pe la soroace...

*

Apoi, s'avem iertare!

Noi, foștii robi și sługi, mulțumim. Dar nu dorim și nu voim nici măcar o particică din bunătățile clădirii nouă cu vechile ei chițibușuri.

Vrem altă clădire, care să fie a noastră. Pe această avem s'o ridicăm, ca egal la egal, cum se cuvine între creștini.

In acest scop ne trebue neapărat deplină neatârnare; și noi n'avem să facem acolo sługi pe nimeni, ci flamura păcii frățești vom pironi-o deasupra, căci urmașii latinilor n'au fost și nu sânt prieteni ai asupririi neamurilor.

Iubim munca și pacea.

De aceea viitorul este al nostru, în casa noastră. (x)

Se mângâe...

Ziarele ungurești recunosc acum și ele, că trupele românești înaintează în Ardeal, «*dar numai ca să se convingă de sânt bune drumurile, deoarece în curând vor veni trupe franceze în Ardeal*».

Să nu le răpim mângâierea!

Românii în hotarul Brașovului

O știre telefonică ne vestește, că patrule românești au ajuns deja până la marginea orașului *Brașov*.

O scumpă datorie

Biruința glorioasă a neamurilor, încleștate în uriașe lupte din îndemn sincer de a desrobi limbile, glasul de dumnezeească dreptate al înțeleptului președinte din America, jertfele nenumărate aduse sub osânda legilor neomenești și la porunca nefirească chiar și împotriva fraților cu aceleași *ter al neamului în vine*, au trebuit să aducă răsplata cea mare și dreaptă: *desrobirea noastră din jugul de veacuri.*

Neamul nostru și-a primit conducere și stăpânire națională românească, deocamdată în ființa consiliului național român, recunoscut de singură putere diriguitoare și hotărâtoare asupra tuturor românilor din vechea Ungarie. —

Credința neclătită în răsplata bunului Dumnezeu ni-a ajutat și povățuit să ajungem sfânta zi de înviere națională, ziua în care luăm ființă de neam liber și începătură de viață adevărată, așa după cum o cere firea și duhul românesc, și cum ne îndrumă îndemnurile, plămădite în genuna vremii și moștenite din moși-strămoși. Ne-am plăzmuit cu ajutorul nostru, și mai mult cu al lui Dumnezeu, puținț de a munci și trăi numai pentru noi și neamul nostru iubit, încărcat în șirul veacurilor de beznă de ucigătoare lipsuri și chinuitoare nedreptăți.

Viforniță sângelui, uriașul război s'a ogoit. Pentru noi aducând bogatul dar al Domnului!

Covârșiți de evlavie ne închinăm Celui ce a făcut să ne răsară soarele dreptății și cu sfințenie vom pomeni din neam în neam jertfele dureroase, cari ni-au fructificat gândirea, ni au hrănit credința și ni au oțelit voința.

Dar în drumul larg și neted către viitorul de aur răsare o datorie. O datorie mare și sfântă: Să introducem în mod conștient soarele ce ni-a răsărit, în sufletul neamului nostru de mâne, ca el de aici să răsară și de aici să încălzească și fermenteze viața națională românească.

Deci toate pricinile și întâmplările, toate silințele și faptele, cari stau la temelia situației noastre de viață națională liberă, cari contribue la desrobirea pentru noi a tuturor izvoarelor — până acum stavilite în mod meșteșugit — de bogăție materială și sufletească, să le coborâm în conștienț a vie a generațiilor de mâne și în proprietatea adevărată a credincioșilor noștri.

Drept aceea preoții și învățătorii noștri să nu piardă nici un prilej de a ostenî din toate puterile, fie dela catedră, fie de pe amvon, să coboare pe căile tainice ale sufletului razele înviorătoare ale soarelui dreptății și libertății noastre naționale, în împărăția de gândire și de îndemn a generațiilor tinere și a credincioșilor, creând conștiința cea mare și unitară a neamului, creând conștiința adevărătilor fii ai lui *Traian*, Ștefan cel mare și Mihai Viteazul, *conștiința care îndeamnă și îndrumă la virtus romana, la fapte măreț și oprește faptuirea lucrurilor nedreptății, ale patimei și umblarea în căile fiilor fără părinți, fără strămoși și fără Dumnezeu.*

Convocare

Istoria ne cheamă la fapte. Mersul irezistibil al civilizațiunii omenești a scos și neamul nostru românesc din întunericul robiei la lumina cunoștinței de sine. Ne-am trezit din somnul de moarte și vrem să trăim alături de celelalte națiuni ale lumei, liberi și independenți. In numele dreptății eterne și a principiului liberei dispoziții a națiunilor, principiu consacrat acum prin evoluțiunea istoriei, națiunea română din Ungaria și Transilvania vrea să-și hotărască însăși soarta sa de acum înainte. Toate neamurile din preajma noastră și-au determinat viitorul prin rezoluțiuni în conformitate cu sufletul lor național. E rândul nostru acum. Națiunea română din Ungaria și Transilvania are să-și spună cuvântul său hotărâtor asupra sorții sale și acest cuvânt va fi respectat de lumea întreagă, el este chiar așteptat, pentruca la gurile Dunării și pe drumul larg, unde comunică pulsul vieții economice între Apus și Răsărit, să se poată înfăptui ordinea, și neamurilor prejmuitoare să li se procure tigna trebuitoare la munca binecuvântată spre desăvârșirea umană.

In scopul acesta convocăm

Adunarea Națională

a națiunii române din Ungaria și Transilvania la Alba-Iulia, cetatea istorică a neamului nostru, pe ziua de Duminecă în 18 Noemvrie v. (1 Decemvrie st. n.) a. c. la orele 10 a. m.

La adunare vor luă parte: 1. Episcopii români din Ungaria și Transilvania, — 2. toți protopopii în funcțiune ai celor două confesiuni românești, — 3. câte un exmis al fiecărui Consistor și Capitlu, — 4. câte 2 exmiși ai societăților culturale (Asociațiune, Fondul de teatru, Asociațiunea Ardădană, etc), — 5. câte 2 exmiși din partea fiecărei reuniuni femeești, — 6. dela fiecare școală medie (gimnaziu, școală reală), apoi dela fiecare institut teologic, pedagogic și școală civilă câte 1 reprezentant al colegiului profesoral, — 7. câte 2 delegați dela fiecare reuniune învățătorească, — 8. garda națională va fi reprezentată prin câte 1 ofițer și 1 soldat din fiecare secțiune comitatensă, — 9. câte 2 delegați dela fiecare reuniune de meseriași, — 10. delegații partidului social-democrat român, ca reprezentanți ai muncitorimei organizate, — 11. Tinerimea universitară prin câte 2 exmiși ai săi și în fine — 12. fiecare cerc electoral, în care locuiesc români, va trimite câte 5 reprezentanți (delegați).

Sântem convinși, că afară de cei cari vor reprezentă în chipul arătat mai sus toate păturile sociale ale națiunii noastre la această istorică adunare, unde se va hotărâ soartea neamului nostru poate pentru vecie, se va prezentă însuși poporul românesc în număr vrednic de cauza mare și sfântă. Se vor luă îngrijiri, ca toți cei veniți să fie adăpostiți și să fie părtași la consacrarea celor ce se vor hotărâ.

Biroul Consiliului Național a făcut toate pregătirile de lipsă pentru reușita adunării, iar frați Români de pretutindeni sânt rugați să dea și ei tot ajutorul.

Inainte de începerea adunării se vor face rugăciuni în cele două biserici din Alba-Iulia, cea ortodoxă răsăriteană și cea greco-catolică.

Toate informațiunile mai departe se dau din partea biroului Consiliului Central Național Român din Arad.

Fii tare, neam românesc, în credința ta, căci iată se apropie ceasul mântuirii tale!

Amin și Doamne ajută!

Arad, 7/20 Noemvrie 1918.

Marele sfat al națiunii române din Ungaria și Transilvania.

Dr. Gh. Crișan, secretar. **Dr. Șt. C. Pop,** prezident.

Omagii

Citim în Gl. B.:

Imediat după intrarea Armatei române în Cernăuți s'au expediat o mulțime de telegrame, între altele:

Maiestății Sale Regelui României,

Iași.

Astăzi la orele 11 din zi, intrând falnica armată a Regatului României în Capitala Cernăuți, întimpinată de entuziasmul general, aducem Maiestății Voastre, plini de credință și iubire, omagiile Bucovinei eliberate.

Trăiască Regele României mari!

Iancu Flondor.

Regina Maria,

Iași.

In clipa înfăptuirii visului de unire, prin intrarea falnicei armate române în Cernăuți, femeile române din Bucovina aduc Reginei lor, către care gândul lor s'a îndreptat atât de adese în cursul acestui războiu, omagiul lor de dragoste și devotament.

Elena de Popovici, Prezidenta Societății damelor române din Bucovina; Victoria Găina, Olga Grigorovita, Dr. Aspasia Luția, Veronica Procopovici, Eleonora Pușcariu, Pulcheria Tarnavschi.

Nicolae Iorga,

Iași.

In clipa în care Moldova se întregește, sântem cu gândul la D-voastră. Glasul Bucovinei: Pușcariu, Procopovici.

Profesorul *Iancu Nistor,*

Iași Chișenău.

In clipa în care Moldova se întregește, sântem cu gândul la tine. Glasul Bucovinei: Pușcariu, Procopovici.

Luați aminte!

Agenții ai oficialității maghiare cutreeră ținuturile noastre pentru a câștiga oameni pe seama armatei maghiare, ce se înghebează din porunca ministrului maghiar de răsboi. Agenții aceștia se folosesc atât de vorbe frumoase și făgăduieli, cât și de amenințări.

Dăm de știre tuturor românilor, că au să dee ascultare și supunere numai poruncilor și sfaturilor venite dela Consiliul Național Român din Arad. Incercări de orce fel, venite din altă parte, trebue nesocotite, iar acelora ce le fac, trebue spus, că noi lucrăm pentru cauza noastră națională română, iar nu pentru cauze străine.

Massaryk

Prezidentul tinerei republice cehoslovace, *Massaryk* Toma, își va face intrarea sărbătorească în Praga la 2 Decemvrie 1918. Inainte de a ajunge cel dintâi prezident al republicei dela Praga, Massaryk fusese profesor de filizofie la universitatea cehă din acel oraș.

Izbucnind răsboiul, a reușit să fugă în străinătate. Mai târziu a obținut o catedră la universitatea din Londra, de unde a desfășurat o propagandă, al cărei rezultat este neatârnarea poporului ceho-slovac.

Când s'a pornit revoluția rusească, Intelegerea a trimis în Rusia pe Massaryk, să organiseze brigada cehoslovacă. Din Rusia Massaryk s'a dus în Statele Unite, unde a știut să câștige pe Wilson pentru interesele poporului său.

Iubirea sa de dreptate ne face să credem cu tărie, că distinsul bărbat de stat *Massaryk* va susține și la Paris cauza popoarelor liberate de sub domnia austro-ungară.

Fapte de sălbatici

Preot român împușcat de un jandarm.

Din izvor autorizat primim următoarele:

Vă comunic, că preotul *Ioan Opriș*, paroh al Cristișului, în protopopiatul Turda a fost împușcat de un jandarm, fără nici o vină, în 6 Noemvrie a. c. când se sfătuea în liniște și bună rânduială cu poporenii săi, în drum dinaintea bisericii. S'a revoltat toată lumea de această faptă bestială și neomenoasă, la care nici preotul, nici poporul n'a dat pricină.

Preotul a fost pușcat în spate, în fugă spre locuința lui, și a căzut sub un gard, unde a stat peste o oră, fără să cuteze cineva să-l ridice de frica jandarmilor sălbatici.

Rănit de moarte, preotul Opriș este transportat ziua următoare la spitalul din Turda, unde pe lângă toate îngrijirile date, a încetat din viață Vineri seara la 9 ore și jum.

S'a cerut anchetarea cazului.

Răposatul nostru paroh a fost bărbat integru, zelos, rodnic în acțiunile sale, înflăcărat național, cu vază înaintea poporului, a autorității sale, cum și a străinilor.

Insă a fost sărac. De *văduva* și cei *7 orfani* rămași, n'are cine se îngrijî, numai societatea crestinească, căreia îi revine această datorie națională.

Rog faceți tot posibilul. (Publicăm în alt loc al ziarului nostru apelul. Red.).

*

Fireşte. Earăşi jandarmii!

Călătorind o ceată mai mare de jandarmi cu trenul spre Vinț, au pușcat, *fără nici o pricină*, asupra pașnicilor români ce se aflau în gara din *Sălișle*. A rămas pe loc un mort și un greu rănit.

Până când?

Funcționarii români să nu facă jurământ pentru republica maghiară

La 18 Noemvrie, Consiliul Național Român prin dl Dr. Ioan Erdelyi, încredințatul consiliului național român, a protestat, la guvernul revoluționar în contra faptului, că funcționarii români au fost siliți să jure pentru republica maghiară. Tot odată dl Dr. Erdelyi a cerut ca astfel de jurământ al funcționarilor-români să înceteze, sau să fie deslegați de acest jurământ, sau guvernul să dea ordin ca acest jurământ să aibe numai atâta timp valoare pentru români, până ce consiliul român va dispune altfel.

La 19 Noemvrie consiliul național român a trimis ordin încredințatului său la Budapesta, dl Dr. Ioan Erdelyi, ca să protesteze la ministerul pentru naționalități contra faptului că judecătoriile maghiare, considerate ca națiune și teritorii aduc judecățile lor în numele republicei poporale maghiare.

Aceste protestări s'au făcut fiindcă faptele abuzive amintite mai sus sânt în contrazicere cu suveranitatea națiunei române din Ardeal și Ungariei.

In fine a protestat contra numirii baronului Petrechevich Horvath de comisar guvernial, a acelui *boron* care era să ne sugrume cu zona culturală.

Decisul ministrului încă nu l-a primit dl Dr. Erdelyi. Indată ce-l primește îl vom comunica — ca să fie în curent opinia publică română, cu purtarea și intențiile guvernului maghiar.

Cazul d-lui Dr. Amos Frâncu

Din Arad ni se comunică următoarele:

Ziarele maghiare anunță că dl *Dr. Amos Frâncu* s'a retras dela cons. nat. român din Cluj, în urma agravării boalei sale.

O mică rectificare se impune la această știre:

Dl Dr. Amos Frâncu a demisionat, fiindcă a trebuit să tragă consecințele unei desaprobări. Desaprobarea a venit din partea Consiliului național român central, care într'o ședință trecută, ocupându-se de «cazul Dr. Frâncu» a constatat, că d-sa și-a arogat dela sine putere, dreptul de a funcționa în calitate de comisar militar al poporului peste *întreg* Ardealul și a cerut să fie resunoscut ca atare de consiliul național român central. Intenția lui era dar să creeze o altă centrală la Cluj, a Consiliului național român și nu la cea din Arad, ci la cea din Cluj să se alăture toate celelalte consilii naționale române locale.

A doua vină ce i s'a adus d-lui Dr. Frâncu, e că a pus formațiunile militare române din Ardeal sub comanda generalului Seigler, comandantul armatei maghiare din Ardeal.

Desaprobat fiind pentru aceste procedeuri, dl Frâncu și-a dat demisia.

Desaprobarea aceasta să fie un memento pentru toți acei români, cari ar voi să întreprindă în aceste momente grele, istofice, — acțiuni separatiste, în contra unității de conducere a neamului românesc, unitate în gând, simțire și faptă, care e o condiție sine qua non a succesului causei noastre. *F. P. R.*

Convocare

Intelectualii, industriașii, meseriașii, negustorii, economii și muncitorii români, cari au împlinit 24 ani și au locuință stabilă în Cercul Cisnădiei sânt invitați prin aceasta a se întruni

Mercuri la 14/27 Noemvrie a. c.

la orele 11 a. m., în sala școalei din Răşinari în scopul de a alege 5 delegați pentru marea adunare națională, care se va ținea în Alba-Iulia Duminecă în 18 Noemvrie 1 Decemvrie 1918.

Sibiu, în 14/27 Noemvrie 1918.

Din încredințarea Sfatului național român din Sibiu:
Dr. Ioan Stroia m. p.,
protopop.

Apel

Cu adâncă durere anunț, că *Ioan Opriș*, fostul paroh al Cristișului, din protopresbiteratul Turda, în floarea vieții, de 40 ani, la 8 Noemvrie a. c. a căzut victimă unui glonț ucigaș de jandarm fără suflet, tocmai în momentul, când înfăptuia ordinele delegaților Sfatului național, înaintea bisericii, îndemnându-și poporul la liniște și bunărânduială.

Sfatul național român din Turda, al cărui membru a fost reposatul, a cerut anchetarea cazului, și l-a declarat de «mortul natunii».

Totodată a decis, să se deschidă o colectă națională în toate ziarele române din patrie, spre a se crea un fond, pentru susținerea *văduvei* și a *celor șapte orfani nevrâstnici*, rămași în voia, sorții fără casă, fără masă, în absolută sărăcie, ca copiii nimănui.

Ei vor fi însă copiii națiunii.

Vă rugăm binevoiți a deschide colectă, a aduna ofrandele și a le publica în ordine cronologică și la timpul său a le transpune subsemnatului încredințat al sfatului național român din Turda și ca protopopului tractual spre administrare, ca fond național.

Contribuirile oferite aici, le vom comunică imediat în ziare.

Turda, 15 Noemvrie 1918.

Cu deosebită stimă

Jovian Murășianu,
protopop.

Rugăm celelalte ziare românești a publica acest apel. — I. M.

Ştirile zilei

Limba română în școale curat românești. Consiliul național carasebeșan, — scriu ziarele budapestane, — a hotărât ca în școalele confesionale și comunale din dieceza Caransebeșului să se propună obiectele de învățământ *numai în limba română*.

Ziarul *Világ*, care odată-ne știă apără limba în școalele-noastre curat românești, acum face pe indignatul. *Les honneurs changent les moeurs.*

Tricolorul francez în Alsația. Trupele franceze-și-au făcut intrarea săptămâna aceasta în Strassburg, unde au fost primite cu însuflețire ce nu se poate descrie.

De aici încolo fâlfâie din nou tricolorul francz pe catedrala celebră a orașului.

Wilson în Europa. Prezidentul Wilson este vorbă să plece în primele zile din Decemvrie spre Europa. In drumul său îl însoțesc Lansing, Baker și House. Mai întâi vor merge în Franța. Pe urmă vor vizita și alte țări.

Știri tendențioase. Pe urma foilor din Berlin, cari răspândi-seră minciuna că Foch este omorât de soldații săi și că în Franța e străşnică revoluție, ziarele din Budapesta nu voesc să rămână îndărăt și vorbesc de omorârea regelui sârbesc Petru și de revoluție în Sârbia.

Francezi în Budapesta. Trupele Intelegerii erau să intre *joi* în Budapesta. Sosirea lor s'a amânat pe câteva zile. Se crede că în cursul săptămânii ce vine au să ocupe orașul.

Inaintarea trupelor sârbești. Oștirea sârbească ocupă pe rând atât orașele cât și cele din linia demarcațională, cât și alte localități, care sânt considerate ca puncte însemnate strategice. Tricolorul unguresc dispare de pretutindeni de pe clădirile publice și este înlocuit cu cel sârbesc. Funcționarii maghiari d'asemenea sânt înlăturați. — In *Timișoara*, indată după intrarea trupelor în număr de 5000 s'a oficiat serviciu divin în catedrală, pontificând episcopul ortodox *Letici*.

Pastorală comună. Ziarul *Világ* scrie următoarele: Nu s'a mai întâmplat până astăzi, ca prelații confesiunilor creștine să vorbească în pastorală *comună* către credincioși. Acum se adresează, către *ungurimea ardeleană*, într'o pastorală d'acestea episcopii: Contele Gustav *Mailáth* catolicul, Carol *Nagy* reformatul, Frideric *Teutsch* (?) luteranul, și Iosif *Ferencz* unitarul. Acești patru episcopi, — continuă *Világ*, — declară, că vor rămânea până la moarte credincioși Ungariei milenare. — Nu cunoaștem, până acum, această ciudată pastorală a celor *patru* episcopii: catolic, reformat, luteran și unitar. Până ce n'o vom vedeà, nici nu credem că există, decât în închipuirea domnilor dela numitul ziar.

*

† Elisaveta Munteanu *născ.* **Blaga**, din Sibiu, după un morb greu, împărtășită fiind cu sfintele taine și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Marți, în 6/19 Noemvrie 1918 la orele 2 p. m., în etate de 35 ani și în al 17-lea an al căsătoriei. Rămășițele pământești ale decedatei s'au așezat spre veșnică odihnă Vineri, în 9/22 Noemvrie, la orele 3 p. m. din capela cimiterului central din Sibiu. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Impărțire de făină. Magistratul Sibiului anunță: Incepând cu 26 Noemvrie n. vânzătorii de făină primesc *făina pentru timpul dela 6 Decemvrie până în 5 Ianuarie*. Locuitorii, cari au cărticelele lor, sânt invitați să-și cumpere la începutul lui Decemvrie *întreaga cvotă*, și să facă cruțare în proviziile primite.

*

Știre ziaristică. Dela Hațeg primim întâiul număr al ziarului ce apare acolo sub titlul *Țara Hațegului*. Este organul sfatului național român din Hațeg și jur. Apare Duminecă sub conducerea unui comitet. Abonamenul 2 coroane până la sfârșitul anului. Pentru redacție răspunde: P. Leon Manu.

*

Numirea oficială. Guvernul maghiar a stabilit numirea oficială a Ungariei: *Magyar Népközlársaság* (Republica poporului maghiar). Guvernul se va numi: A magyar népközlársaság kormánya (Guvernul republicei poporului maghiar).

*

Calendarul Nostru. *Ioan Georgescu și Tr. A. Pinteru*, Calendarul Nostru, pe anul 1919. Editura «Calea Vieții», Comloșul mare. Prețul 1 cor. 60 fil. Format 8° pp. 128. Un calendar care nu-i întocmit cu foarfeca, ca atâtea altele, ci aduce lucruri nouă din peana celor mai buni scriitori români și filo-români, ca Atatelie Met. Zavoral și Prof. Dr I. U. Jarnik, Dr. E. Dăianu, Dr. Al. Nicolescu, A. Melin (Lupeanu), prof. Dr. Al. Borza și întocmitorii calendarului (I. Georgescu și Tr. A. Pinteru.) Pe lângă partea strict calendaristică, un răvaș bine informat cu «Pomelnicul morților,» care nici odată n'a fost așa de bogat ca în anul trecut. Ca o dovadă despre cuprinsul ales al acestui calendar, vom reproduce într'un număr viitor, cu invoirea celor ce l-au redactat, o gingașă poveste sub titlul «Mama» de A. Melin.

*

D'ale Reuniunii meseriașilor sibieni. Cu prilejul întrunirii meseriașilor și comercianților români din Sibiu, ținută Joi, la 21 Noemvrie c. în seminarul «Andreian», domnii *Ioan Candrea* și *Teodor Doboiu*, comercianți și *Ioan Vulcan*, măestru cismar, făcându-se membri fundatori ai Reuniunii, am depus la mâna presidentului *Vic. Tordășianu*, taxa de câte 100 cor., sau în total cor. 300, ear dl *Stefan Duca*, culeg. tip. și notar al Reuniunii, taxa de membru pe viață de 50 cor. Tot cu acel prilej meseriașii domnii *Constantin Ban*, curelar, *Ioan Petrașcu*, croitor, au dăruit câte cor. 100 pentru *steagul ce se pregătește* pentru Reuniune și dnii *Ioan Suciu* și *Nicolae Bance*, măestri pantofari, au dăruit, în acelaș scop, câte cor. 50, sau în total cor. 100. Exemplul atât de grăitor al comercianților și măiestrilor amintiți, cari în deplină cunoștință a adevărului, că pentru a duce la bun sfârșit cauza ce preocupă oamenii de bine, nu e suficentă numai însuflețirea, ci e mare lipsă și de sprijin material, — e vrednic de a fi urmat și de alții.

Redactor responsabil Dr. Nicolae Regman.

Editura și tiparul tipografiei arhidiecezane.